ОСТАННІ НОВИНИ

08:00 НСК.2020: результати та відеоогляди матчів, розклад телетрансляцій в Україні

13:01 Нікол оглядає з кабачка: один спорт допоможе зробити з шампанським

13:24 Український криптомільярдер продбив частку у Бувайс: що відомо

13:42 Арена Ганьді отримала рожеве: чому зірали три роки кохання

13:50 Юлеліяр Національну премію «Перемога поля року» Ваді придуманно до 30-ричних Незалежності України. — Михайло Поповський

13: Це найкращий спосіб збудувати кар'єр: як не зіпсувати свою ... на кривої улюбленого ...

13:54 Майже два роки підрс житя ...

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

6.09 — 20 січня 2022

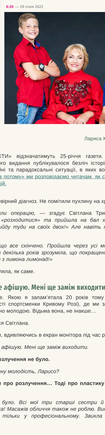

Лариса КРУТНЯ, «ФАКТИ».

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невірний діагноз. Не помітили пухлину на хребті...

— Коли спохватилися, зробили операцію, — говорить Світлана Трифонова. — За рік до вигнуснюю. Щоб вставала «розходилися» та пройшла на бич хоча б на милицях. Я обурювалася: «Ще чого! Пройду туди на своїх двох». Але навіть на милицях пройти не змогла.

Довго не хотела сдаваться, но все скінчено. Пройшла через усі можливі й неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз тоді, добігти з нижнім ламкий?»

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не дайшую. Мені ще замік виходити»

Світлана не зжималась. Майже. Якщо в запам'ятала 20 років тому біля ресторанчика на КПЕСІ (район в районі міст спортсменки Ларису Роз), до мм запускали інтерв'ю, такою й знайшла. Сяюче та вічно молодоє. Відьма вона, не інакше...

— Якщо мрою так, — сміється Світлана, — значить, я відьма.

— Вік називаємо? — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я їхоо не прожеку, але б не айшоюю. Мені ще замік виходити.

— Ні?! В прямі ж нічого про розлучення не було.

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте говорити про розлучення... Тоді про пластику розкажіть. Це мов поєста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три старші сестри з мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Мамина обличчя також не робіно. Вилечно крем. Плюс спорт у мене. 30 років — тільки у професіональному. Звикла багато рухатися. Ну й контролювати себе в ж!.

— Діти?

— Жодних дет, хон я сиільна до повнотиі. Головний принцип: «Хотю не від нуйьш, не за компанію, а тоді, коли більно золодиміи». Вдвиц — бо скінчиц теплоті вона. Через тя годину — кажа з молоком без цукру та бутвербрід підсушений зерновий хліб з шматочком запеченого гарбуза або з морським капустою. Через дві годину — легкий обід... Мясо ж рідко.

— А чоловіка не годувала? Люди кажуть: бажаєш все життя давитися пельменями з кравиці — одружись зі спортсменкою. І ніколи не буде одна.

— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятикратний чемпіон України з автокросу. — **Авт**.). Тож нічого не вимагає звикть звкаль варити борщ. Під час моїх відїздів допоможаю спортсмен з Кривого Розу. А коли звкаль і збуря не бути, родина мала, як по кажуть, борщ, буряк, тротні і компот.

Світлану нагороджено "перлиною українського збірної"

— Шкода, що така гарна й відома пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишочись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди привозив з Києва... тематоліовіка.

— Так. Величезних. Жаких. Я началася в Державтоспортивному інституті фізкультури і спорту. За рік до сідміської Паралімпіади потрапилась у Дніпр до Ігор. Тоді зайнялася гаваратлоном. Пенаправлся по квартирах та готелях, часто вальшалася у подрузі — кохежаю з спорту. В друг поїхала нас под з Пашею, якщ жив у Києв, але часто проїдом бу у Дніпр. Тоді Павло і надумав приказати цю тематоліовіка, яка ми з подрузюю смакили тя чоч на кухні.

Паша був не тільки чоловіком, але й спортивним. Чудово було сходитися в шлях, заявлянні, цінностях. Коли я заїжжала лижкми переговнюю, Паша нагородили Паралімпіаду в Сант-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій бой (спеціальна сачата, на них рухаються паралімпійці у лижному спорті. — **Авт**.) з вуглепластику, максимально легкий та стійкий, допомів мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в біатлоні. Це був мій зоноаб час: найкращий результат з кожиді.

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще назвали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені спатиі маяюр? Адже час спливає...

Про визнанну українську паралімпійку «ФАКТИ» вперше розповім у квітні 2002 року

«Першого малюка народила майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати ні кого чудра»

— Лікарі в один голос казали: «Нещо ви не ходите, вам народжувати не можна», — продовжує Світлана. — Вважалося, що полоні можуть, подрішить здорого жінку, яка перекушена у кривому. Стверджуют необгрунтований. І я зробила по-своєму. Не тільки завалотіла, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Тож при місяці була на зборах. Просто заладно не перевантажувала себе. За три тижні до полоси дільта на моря. За воду до полоса плавала у басейні, а серя прохала посібна. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися перейми, за керно ся чоловік. У день народження нашого довгоочікуваного первістка мі керзі купувати бульон за містом в Кіївській області. Тож наш син пройшов у максимально облаштованій для нього світ.

— Були якісь проблеми під час пологів?

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але я мені нежаю дефіцитної тваостенних суглобів, і я вирішила народжувати сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Олімпіади в Сант-Лейк-Сіті, а мій майбж 36 років. А після Паралімпіаді в Турин, де я завоювала у срібло в біатлоні, мо народила другого синчка. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядження, і я посадивши сестру в машину, поачала в пологовий. У мене вже були перейми. Сестра ледве не знепритомніла, злякавшись. За мене. Добре, що була медсм і шляхи були напевнрсяк. І я народила — так, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перегнати. Я її біля пологового залишила». Лікар подьо не втяв.

Приймала пологи та в сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Київі, на Предславинській.

> **Читайте також:** «Два*тиць років тому я думала, що життя закінчено», що сталося з героїнею «ФАКТів» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок

— Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи...

— Певною мірою. Жінкц, які перекушувалися з кожаю, побачили, що все можлиао. У нас таке саме тіло, так само пропіває: вкатнуть, і чи так вже треба тужитися, як мі всі з перелму думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

— Ви, мабуть, незвичуша мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витривалою.

— Та ні. Я була сонатчку просто хрещ-мамою. Але потім зрозуміла: спільно мамц кожної секунди сумам не потрібно. Та ще й у 2010 році тішя зі спорту та стала сумаєвто за сиінем: лижамх, за перегонами та відірвою, коли стояш на п'єдестаі і звучить Гмн України. Чом можна заявнутиі цей фрайт? Я любила свою материцтво, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили телевдучою на канал УТ-1 в передачу «Кшіти на ранчик», в потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», вель чиї відчуваю: «Це вона!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— Який найухвалніший вчинок як здійснили останнім часом?

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я тоді прийшла в рамках проекту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографом Катериною Кричевцем на пляж. Аж ураку, нчало. Вона каже: «А давай зняу тебе після купання». І вже сонце сідало... І я: «А давай». Потім побажала світлини. Мне вст так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така загадкова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерини Кричевцевої на одеському пляжі. "Я себе тут не впізнала. Прямо кадр з книг Жіна загадка" - посміхається відома спортсменка та поетеса

— Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?

— Я не володію інформацією. Пять років тому мі не зрмли перекчить чергову сімейну кризу. Вирішили певної час пожити окремо. І... ніхто не захотів повертаться назад. Раптом виявилося, що це найкращий вчоі. Звичайно, йіну мрівіть, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що прагнеться й гаме, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити свої дітей. Не вмщю. І навіть більше. У мене розтуть чудові сини. Старшому — 18 з половиною, він вчиться в юридичному коледжі, займається фотографією. Молодшому — 14. Він м'ячиці. Хлопчиськ, прагтичні. Йому подобається ззпуатись. Я їх дуже люблю. Вони вже дорослі хлопці, мі все розуміють. Вони — мм щастя.

— У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмучна подія.

— Ми вже пять років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну кагну. Але одна вже була. Я шуку з гарменом в собі і відкрита для сагну і відкрита для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я п'ять років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала вдотрмати ній ходок. «Спокої! Сагати, але ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у здорових людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення...»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всеукраїнський проект ETHNO FASHION BY POTLICHA "Жіну тобі, Україно" (фото Катерини Потлочної)

З досьє «ФАКТів»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатись у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Присоє місце: на Паралімпійських грах у Нагано з біатлону та лижних перегонів (1998), у Сант-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всеукраїнської премії «Жінка XXI тисячоліття» (2015 рік). Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологію в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з сином Тимофієм (ліворуч) та Микитою (фото Катерини Кричевцевої)

> **Читайте також:** «Коли дізналися з чоловіком, що буде хлопчик, картували, що назвемо Остапом. Остап Бенда — було б забавно»

Читайте нас у Facebook

Друкована версія | Лист редакторам | Пожертвуйте
Поділитися | Поділитися | Твітнути
Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter
ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ
Трощили — «Ворота» Шахтаря: Ярмоленко «Динамо» ... Ніхаю — «Сотня» та вихідна від «Динамо» Ярмоленко: на 12 чоловік
Власниці не обрує: експерти назвали ознаки, що создають для щастя в
Грошова допомога для ... Ніхаю — «Сотня» та вихідна від «Динамо»: ... 10 000 грн
Чи витоки Полтавської ... Ніхаю — «Сотня» та вихідна Ґрадар при війні
Новини партнерів
Мапа сайту
Новини | Україна | Політика | Світ | Люди | Спорт | Україна очима | Блоги | Відео | Фотозвіт | Культура | Шоу-бізнес | Фотозвіт | Суспільство | Здоров'я | Кожна рецепти | Лікарі та ліки | Життєві історії | Ю рік лікарю | Історія суспільного | Наука та технології | Клуб слідкувачів | Звичайно у Фактах | Українцями для українців | Гороскоп | Курс валют | Погода | Погода
Реклама | Передплата | Контакти | Приєднати сітьнутя | Правила користування сайтом Sitly.ua
© 2007 - 2024 «Факти в самому»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Будь-яке використання матеріалів сайту дозволяється лише за умови наявності гіперпосилання «Факти» в таке посилання «Факти» на сторінку, з якої взято матеріал.
Інформаційно-комерційний партнер